

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Juraja Klimenta a sudcov JUDr. Milana Karabína a JUDr. Petra Szaba v trestnej veci obvineného **V. L.**, pre prečin podplácania podľa § 333 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. na neverejnom zasadnutí konanom 29. septembra 2011 v Bratislave o sťažnosti prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky proti uzneseniu Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica, z 2. septembra 2011, sp. zn. BB-4T 33/2011, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 194 ods. 1 písm. b/ Tr. por. sa napadnuté uznesenie **z r u š u j e** a Špecializovanému trestnému súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica, **s a p r i k a z u j e**, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým uznesením samosudkyňa špecializovaného trestného súdu podľa § 241 ods. 1 písm. a/ Tr. por. postúpila trestnú vec obvineného **V. L.** pre skutok v obžalobe posúdený ako prečin podplácania podľa § 333 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák., na prejednanie Okresnému súdu Prešov ako súdu príslušnému.

Svoje rozhodnutie v podstate odôvodnila tým, že súd nie je viazaný právnym posúdením skutku v obžalobe a podľa jej názoru obžaloba skutok kvalifikovala nesprávne, pretože mal byť posúdený ako prečin marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 písm. d/ Tr. zák., nakoľko podľa Trestného zákona účinného do 1. septembra 2011 je uvedený prečin v pomere špeciality k prečinu podplácania. Na prejednanie trestnej veci je preto podľa § 15 a § 17 Tr. por. príslušný Okresný súd Prešov.

Proti tomuto uzneseniu špecializovaného trestného súdu podal v zákonom stanovenej lehote sťažnosť prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len prokurátor).

V písomných dôvodoch svojej sťažnosti uviedol, že s názorom špecializovaného trestného súdu sa nestotožňuje. Podstatou prečinu podplácania podľa § 332 Tr. zák. je poskytnutie alebo ponúknutie úplatku. Čo je úplatok, bližšie konkretizuje ustanovenie § 131 ods. 3 Tr. zák., podľa ktorého úplatkom je vec alebo iné plnenie majetkovej či nemajetkovej povahy, na ktoré nie je právny nárok. Naproti tomu pre naplnenie skutkovej podstaty prečinu marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 písm. d/ Tr. zák. je potrebné sľúbiť, ponúknuť alebo poskytnúť neoprávnenú výhodu. Pojmovo podľa neho nie je možné stotožniť tieto dve formulácie, keď zákonodarca nepoužil rovnaké výrazy. Pokiaľ by sa neoprávnená výhoda rovnala úplatku, bol by tento pojem použitý nielen v skutkovej podstate prečinu podplácania (či prijímania úplatku, príp. nepriamej korupcie), ale aj v skutkovej podstate prečinu marenia spravodlivosti. V tejto súvislosti poukázal na zákon č. 262/2011 Z. z., ktorým bol novelizovaný Trestný poriadok a Trestný zákon, kde zákonodarca pre problémy a nejasnosti s výkladom pojmu neoprávnená výhoda vypustil z ustanovenia § 344 ods. 1 písm. d/ Tr. zák. alineu „... alebo sľúbi, ponúkne alebo poskytne neoprávnenú výhodu“.

Vzhľadom k tomu navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 194 ods. 1 písm. b/ Tr. por. napadnuté uznesenie zrušil a prikázal súdu prvého stupňa, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd rozhodujúci o riadnom opravnom prostriedku konštatuje, že sťažnosť je prípustná a bola podaná v zákonom stanovenej lehote. Na základe toho v zmysle § 192 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Tr. por. preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako i konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia a dospel k týmto zisteniam a záverom.

Prokurátor podal 15. augusta 2011 pod č. VII/1 Gv 118/11 obžalobu na špecializovanom trestnom súde na obvineného V. L. pre prečin podplácania podľa § 333

ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť na skutkovom základe, že

dňa 14. apríla 2011 asi o 09.25 hod. v budove Okresného súdu v Prešove na chodbe pred pojednávacou miestnosťou č. 317, v ktorej sa malo konať hlavné pojednávanie v jeho trestnej veci v konaní, sp. zn. 33 T 12/11, ponúkol JUDr. Š. Š., prokurátorovi Okresnej prokuratúry v Prešove, ktorý sa ako intervenujúci prokurátor mal zúčastniť na hlavnom pojednávaní a ktorý na chodbe čakal na začiatok pojednávania, úplatok a to tak, že pristúpil k nemu tvárou v tvár na vzdialenosť asi 20 cm a pravou rukou, v ktorej mal zvinutú rolku euro bankoviek v nezistenej hodnote, smeroval k ľavej ruke JUDr. Š. so slovami „chcel som kúpiť koňak“, ale JUDr. Š. zabránil jeho ďalšiemu konaniu tak, že cúvol dozadu a povedal „čo robíte, čo ste, niečo také neexistuje“, následne sa od neho vzdialil.

Vec bola pomocou technických prostriedkov pridelená pod sp. zn. BB-4T 33/2011 na vybavenie samosudkyňi špecializovaného trestného súdu, ktorá vo veci rozhodla napadnutým uznesením.

Ďalej z predloženého spisového materiálu vyplýva, že na Okresnom súde Prešov sa viedlo proti obvinenému V. L. trestné konanie pod sp. zn. 33 T 12/2011 na základe obžaloby okresného prokurátora z 8. februára 2011 pre skutky posúdené ako prečin pytliactva podľa § 310 ods. 1 Tr. zák. a zločin útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods.1 písm. a/, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. (bod 1/ obžaloby), prečiny nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. b/ Tr. zák. (body 2/-4/ obžaloby) a práve pred konaním hlavného pojednávania v tejto trestnej veci (14. apríla 2011) sa mal obvinený dopustiť skutku, pre ktorý bola podaná obžaloba na špecializovanom trestnom súde.

Najvyšší súd považuje za potrebné pripomenúť, že pôsobnosť špecializovaného trestného súdu je upravená v ustanovení § 14 Tr. zák. pričom podľa písm. f/ tohto ustanovenia sa pôsobnosť tohto súdu vzťahuje aj na trestné činy podplácania podľa § 332 až § 335 Tr. zák. Skutok tak, ako je popísaný v tzv. skutkovej vete obžaloby vykazuje podľa názoru najvyššieho súdu všetky znaky prečinu podplácania podľa § 333 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák., preto nemožno považovať postup samosudkyne za správny a zodpovedajúci zákonu.

Samosudkyňa v posudzovanej veci považuje neoprávnenú výhodu za úplatok. Správne sú úvahy prokurátora, že tieto dva pojmy nie sú totožné. Úplatok je niečo iné ako neoprávnená výhoda, pojmový znak nie je totožný.

O tom, čo treba považovať za úplatok, upravuje ustanovenie § 131 ods. 3 Tr. zák., podľa ktorého sa úplatkom rozumie vec alebo iné plnenie majetkovej, či nemajetkovej povahy, na ktoré nie je právny nárok. Táto definícia úplatku zahŕňa všetko, pričom za plnenie materiálnej povahy treba považovať aj zvýhodnenie iného. Pri ponúkaní úplatku býva využívaná široká škála jazykových prostriedkov a pojem „úplatok“ je páchatelom tohto druhu trestnej činnosti použitý skôr výnimočne. Pri úvahách o právnej kvalifikácii netreba zabúdať na motív konania obvineného. Nevedno z čoho samosudkyňa vyvodila záver, že motívom konania obvineného bolo marenie spravodlivosti, pretože v danom prípade motív priamo vyslovený nebol. Z povahy veci je však zrejmé, že obvinený chcel, aby mu prokurátor prilepšil hoci nevysloveným spôsobom, ale to neznamená, že sa jeho konanie dá vysvetľovať tak, že po objektívnej stránke napĺňa znaky zločinu marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 písm. d/ Tr. zák. účinného do 31. augusta 2011. Spôsoby konania pre naplnenie objektívnej stránky tohto trestného činu sú taxatívne uvedené.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti si Najvyšší súd Slovenskej republiky plne osvojil dôvody uvedené v sťažnosti prokurátora, a preto napadnuté uznesenie podľa § 194 ods. 1 písm. b/ Tr. por. zrušil a prikázal Špecializovanému trestnému súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica, aby vo veci konal a rozhodol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 29. septembra 2011

JUDr. Juraj K l i m e n t, v. r.
predseda senátu

Vypracoval: JUDr. Peter Szabo

Za správnosť vyhotovenia: Mgr. Monika Ivančíková